

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 21 октомври, 2013 год.

Административен съд – Перник, в публично заседание на девети октомври две хиляди и тринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурора Бисер Стефанова, като разгледа докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 286 по описа за 2013 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Зам. директор на ТД на НАП – София, като АНО, чрез процесуален представител е подал касационна жалба срещу решението на РС Перник, постановено по нах дело № 551/2013 г., с което е отменено НП N F037437/18.II.2013 г., за това, че “****” ООД, гр. П.***, не е съхранило в книгата за дневните финансови отчети за 2012 г. съкратените месечни отчети за м. VIII, IX, X на 2012 г. на страницата на датата на последния ден от периода. На основание чл. 185, ал. 2, във вр. ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева. В касационната жалба се правят оплаквания, че при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както е приел въззивния съд. Прави се оплакване, че необосновано съда е приел, незаконосъобразност на НП, тъй като в разпоредбата на санкционната норма, формите на нарушението били изброени, като деянието “отчитане” на фискалните устройства било изрично посочено. Иска се отмяна на решението на РС и постановяване на друго, с което да се потвърди НП.

Ответникът по касационната жалба в писмено становище оспорва основателността ѝ и решението на районен съд трябва да се остави в сила.

Участващият прокурор от окръжна прокуратура Перник предлага да се остави в сила решението на РС.

Административен съд - Перник, касационен състав, след като обсъди доводите в жалбата и писмения отговор, доводите на страните и доказателствата по делото, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу решение на РС - Перник, което подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

С процесното наказателно постановление на ответника по касацията на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС е наложено наказание ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 500 лева, за това, че при извършена проверка на 27.XI.2012 г. на обект - частно училище “****”, стопанисван от ответника по касационната жалба е установено, наказваното лице не е съхранило съкратен отчет на фискалната памет от въведеното и регистрирано за обекта ФУ “Дейзи експерт 01-KL” с ИН на ФУ ДУ284352 и ИН на ФП 36371752 за м. август, септември и октомври на 2012 г., на страницата на последния ден от периода. Според АНО дружеството - нарушител е следвало да отпечата и съхрани гореописания отчет в книгата за дневните финансови отчети за

календарната 2012 г. на ФУ на страницата за датата на последния ден от периода. Съставен е АУАН № F 037437 от 10.I.2013 г.

За да отмени обжалваното пред него НП, районният съд е приел, че както актът, така и НП страдат от порок, който прави неясна волята както на контролния орган, така и на наказващия орган, тъй като в обстоятелствената част на АУАН и на НП е посочено, че нарушението се състои в това, че в определения по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. - наказваното лице не било съхранило съкратен отчет от фискалната памет на ФУ, за период от три месеца на 2012 от което не става ясно дали нарушението касае съхраняването на съкратен отчет от паметта на фискалното устройство за всеки месец поотделно или за тримесечен период. Съгласно чл. 39, ал. 5 на Наредба № Н-18/2006 г. от МФ, за всяко устройство се води прономерована и прошнорувана книга за дневните финансови отчети в единствен екземпляр, която се съхранява в търговския обект. Книгата е за календарната година и съдържа отделна страница за всеки календарен ден от годината. Отпечатаните дневни финансови отчети с нулиране и запис във фискалната памет се съхраняват в хронологичен ред в книгата. След края на всеки месец и година задълженото лице отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на ФУ за съответния период, които отчети също се съхраняват в книгата на страницата за датата на последния ден от периода /чл. 41, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-18/2006 г. от МФ.

Първоинстанционният съд е приел, че както при съставяне АУАН, така и при издаване на НП са допуснати процедурни нарушения. И двата акта са с неясна редакция, което обстоятелство се установи и се споделя от касационен състав на Административния съд.

Ако нарушението е било месец за месец, следва да има три нарушения, които се наказват при условията на чл. 18 от ЗАНН, за всяко отделно нарушение, се налага отделно административно наказание. Ако хипотетично, нарушението е за тримесечен период, изцяло се споделят съжденията на въззивния съд, че не е посочена датата на извършване на нарушението и ако в предходната хипотеза това е изтичането на седемдневния срок, основателно може да се приеме, че има нарушения на императивните разпоредби – чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, както е приел РС. Едва в касационната жалба се посочва, че сроковете били законово установени и следва да се приеме, че нарушението (нарушенията) са извършвани след изтичане на седемдневния срок, следващ месеца, за който нарушителят е задължен да съхрани отчета от ФУ. Това оплакване, към законосъобразността на касираното решение не води до позитивен резултат за приходната агенция. След като от АНО не е съобразено правилно, как се установява наличието на нарушения, извършени през санкционния период, в хода на административно наказателното производство пред него, да се излагат фактически твърдения, противно на описаното в АУАН и НП в касационно производство е неправилно и не се приема от съдебния състав.

Действително, оплакването, че решението на РС е неправилно в частта, с която въззивния съд е взел отношение, за изрази неотразяване на приходи се споделя, но не може да се приеме, че като е взел отношение в тази посока РС е постановил неправилен съдебен акт. След като санкцията е определена при условията на ал. 1 от чл. 185 на ЗДДС, очевидно АНО е съобразил, че при съставяне на АУАН това обстоятелство е отчетено.

Предвид всичко гореизложено, и въз основа на извършената от настоящия състав служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание

чл. 218, ал. 2 от АПК не се констатираха касационни основания за отмяна на съдебния акт. Обжалваното решение като краен извод е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от изложеното, Административен съд Перник, касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 592 от 25.V.2013г. постановено по нахд № 551 по описа за 2013 г. на районен съд Перник.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/ 2./п/